

● למאיר שלו, על ראיון שהיה תסדירי שרות למרכזי בן-פורת. בתשדיר זה, כמיסגרת שעה טובה, רואיין יוסף תגר, איטלי-עיראק לשעבר, בצורה שהעלימה לחלוטין את רקע מעצרו ואופן שיחרורו, וכמוכן גם את חלקו התמוה של בן-פורת עצמו בפרשה (ראה כתבה בעמוד 12 - 13). הראיון שערך שלו באותו מישור לחיים ולענת טופול הצטיין בעיקר ברדינות.

● ליעקוב אחימאיר, שכתבתו על רפאל איתן בחשבוע - יומן אירועים לא היתה אלא תשדיר-שרות פשוט לרפול. האיש לא נשאל אף שאלה רלוונטיות אחת, ניתן לו לברכר באין מפריע ובלי סייג, והרבר היה תעמולה גלוויה ללאומנות הפרימיטיבית של קבוצתו החדשה, בשעת-השיא של הצפייה השבועית. כל זה זמן קצר אחרי שניתן לרפול להופיע ולנהל את תעמולתו בליל-שבת בתוכנית שעה טובה, ובו בזמן שמחלקת-החדשות לא דיווחה כלל על הקמת מיפלגת-האלטרנטיבה, בקצה השני של הבימה.

● לאיתן אורן, על כתבה מגמתית ומחרה על המתרחש בשטחים הכבושים בחשבוע-יומן אירועים. בעוד שכל המראוינים הערביים על המירקע, ללא יוצא-מחללה, התייצבו חסר משמעית מאחורי יאסר ערפאת, ניסה התמליל המלווה ליצור את הרושם הפוך, כאילו



נדר בן-אליעזר וילדיו
אמינות רבה

יש איזשהו ממש בכירבוריו של המושל הישן חרש, בנימין (פואר) בן-אליעזר, איש תמ"י, על התרחקות הגדה מאש"ף.

● לכתב מבט בני לים, על כתבתו שעסקה כפרשת ניקורם של שני הרבנים הראשיים (ספרי ואשכנזי) בארצות-הברית. בכתבה העניק לים פיתחונה לשני הרבנים, שהטיחו האשמות ככרות בקונסול ישראל בניו יורק, נפתלי לביא, שהואשם באי-טיפול הולם בשני הרבנים. כתבה זו שימשה כתשדיר-שירות של שני הרבנים נגד היהדות הריפורמית בארצות-הברית. למרות האשמות הרבנים נגד הקונסול לביא, לא פנה לים לקבל את תגובתו, או את תגובת דובר-מיסדר-החוץ, בניגוד להוראות-הקבע של כתבי רשות-השידור, המחייבות אותם להביא את תגובת המותקף.

צל"ש

לעילית בלבד?

● למנהל הטלוויזיה לשעבר, ולמפיק כהונה, יצחק שמעוני, על תוכניתו אלגרו. תוכנית זו מבוססת על "החידון המוסיקלי", תוכנית-רדיו פופולרית בשנות ה-50 שקידמה כהרבה את הקאריירה של שימעוני (ביחד עם שותפו, אלון שמוקלר, שירד מהארץ). היתה זאת תוכנית מצוינת אילו היו בארץ שתי רשתות, אחת פופולרית ואחת לעילית תרבותית. אך כיום, כאשר רק אחוז קטן מאוכלוסיית-

איום של האלוף-מי

תוכנית כולבוטק של השבוע שעבר עסקה, בחלקה, בריחוק על המתרחש בשוק המונים האלקטרוניים שהותקנו במוניות, על-פי חוק, שמועזת עקשנית, המהלכות במיסדרונות בנייד-הטלוויזיה, טרענות שמאחורי הדיווח של כולבוטק מסתתרת צנזורה כפרייה, שמקורה בלחצים מחוץ לרשות-השידור.

השמועות טוענות כי לחצים אלה הופעלו בידי מפקד חיל-האוויר לשעבר, האלוף (מיל) בנימין (בני) סלר, ממנהליה של חברת האלקטרוניקה אלביט, הנמנית עם יצרניות המונים האלקטרוניים בארץ. השמועות אומרות שפלד איים על מגיש ומפיק התוכנית, רפי גינת, ועל התחקירנית רננית מזרון, ואמר: "אם תשדרו כולבוטק על המונים של אלביט אתם תעופו, וכל אנשי הטלוויזיה יעופו". אותה שמועה אף מספרת שפלד נפגש עם מנכ"ל רשות-השידור, טומי לפיד, ושיכנעו לערוך את הטיפול במוני אלביט.

כתגובה על שאלת העולם הזה הרדיעה דוברת רשות-השידור, אריאלה רברלי: "נכון, נעשה למישדר זה טיפול כלשהו, אך לא בידי האלוף-במילואים פלד, אלא בידי נתן כהן, היועץ המישפטי של הרשות. לא ידוע לי על פגישה בין פלד לפייד".

הצופים עשוי ליהנות ממישדר זה, מעורר הדבר ספקות. פרט תמוה באלגרו: מתן פרסים לעובד רשות-השידור (דני אוריסטיו), על הצלחתו במישדר.

דברים בנו

● למפיק חנינא אמוץ על תוכניתו דברים בגו. המוקרשת לחשיפתה של שארית העילית התרבותית בארץ. התוכנית האחרונה הביאה ראיון עם חתן פרס ישראל ולשנת 1973, הסוציולוג פרופסור שמואל נוח איזנשטיין, שניתח, תוך התבססות על עובדות מדעיות, מערכת של הסברים למשבר-העדות הפוקד את החברה הישראלית בעשור האחרון. שני פגמים בדברים בגו: המנחה ר"ר יעקוב שזביץ, שהוא אינטליגנטי, אך שאינו מתאים למדיום הטלוויזיוני, וההוצאה הכספית הרבה הכרוכה בהפעלת ניידת-שידור וצוות של 20 עובדים, הכול כדי להראות את ספרייתו של הפרופסור איזנשטיין. באותו הכסף היתה הטלוויזיה יכולה לרכוש סיפרייה קבועה, לתוכניות דברים בגו בעתיד, ולשררן מן האולפן.

לחיצת-ידיים היסטורית

● לעורך ומגיש כותרת לילה, דן רביב, על התוכנית שבה הפגיש את נכדיהם של דויד



אלון בני סלר
יעופו מהטלוויזיה?

מאחורי המירקע

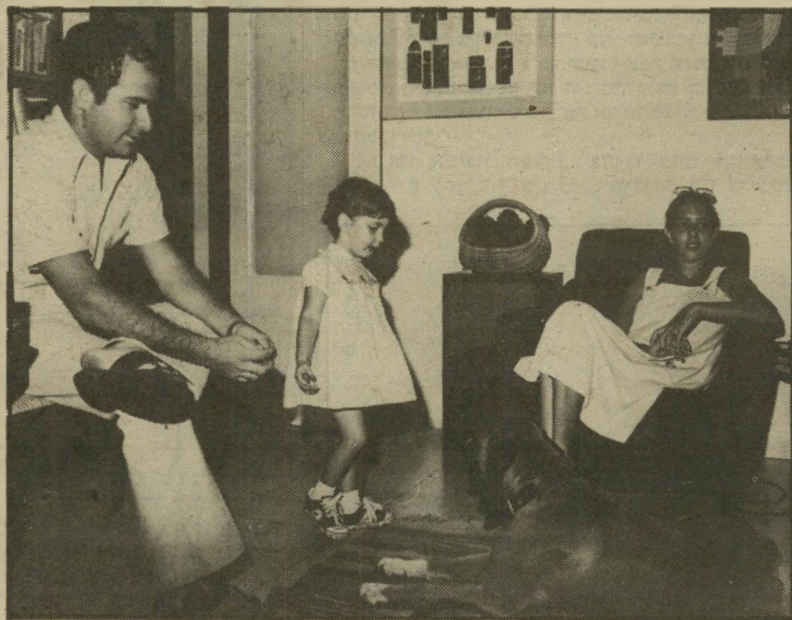
מוקצה מחמת מוצא

האבסורד של המשך קיומו של רפיק חלבי, כן העדה הרוויית, כחטיבת-החדשות של הטלוויזיה, ממשך להעסיק את מנהליו, ולא תמיד באופן חיובי. לקראת מהדורת השבוע - יומן האירועים הציע עורך מהדורת יום-השישי מיכה לימור, שרפיק חלבי ייצא להכין כתבה על המתרחש בשטחים הכבושים, במהלך המצור על ערפאת בלבנון.

מנהליו של לימור הבהירו לו שחלבי מגוע מלצאת להכנת כתבה זו, כשל העובדה שאינו "אובייקטיבי". רק שבועיים קודם לכן, היה חלבי "אובייקטיבי" די הצורך, כדי לדווח במירקע על לוויית בני ערתו הרוויים, אחרי אסון צור. לכן מסר לימור את הכנת הכתבה לכתב השבוע - יומן אירועים, איתן אורן (ראה לעיל).

משהו זו באולפן

מהפך הדרגתי עובר באחרונה על המירקע, כאשר במקומם של תוכניות-דראמה מקורית, סירטי תעודה ותעודרמה - באות תוכניות-מלל אולפניות.



נדר זבוטינסקי, אשתו ענת ובתו הדר
בלא היסוס

מהפך זה הוא תוצאה של ההידלרות הכספית של קופת רשות-השידור. אין כוונה להפיק תוכניות-איכות מצולמות.

אלא שתוכניות-האולפן החדשות - מעגלים, דברים בגו ומה שבא (שמגשיה עומדים להתחלף), המופקות ביומנתם של מנהל מחלקת-התוכניות, צבי (צביקה) שפירא, ורודי (רודי) גילבוע - יוצרים בהדרגה נורמות חדשות של טלוויזיה.

לשלוש תוכניות אלה עתידה להצטרף,

כנראה בחודש ינואר, תוכנית נוספת, שתשלב עיסוק בתרבות ובסאטירה, כמידת הניתן.

יורש(ת) לרברל

הסכמתה של דוברת רשות-השידור אריאלה רברל ליטול לידיה את תפקידה של דבורה גנני, דוברת שרה-אוצר שפוטרה, יצר בעייה למנכ"ל רשות-השידור יוסף (טומי) לפיד. כאשר פנה שרה-אוצר, יגאל כהן-אורגרי, ללפיד, וביקשו לשחרר את רברל, נעתר זה בו במקום לבקשת השר (שהוא אחד מבעלי-הבית של רשות-השידור, הנתונה לחסדיו הכספיים). לפיד, שתקופת-הכהונה הראשונה שלו כמנכ"ל הרשות עומדת להסתיים בסוף מרס 1984, יהיה חשוף בחודשים הקרובים למאבקים קשים, מאחר שכונתו להיבחר לקדנציה שניה (בת חמש שנים). רברל, הבקיהא ממכוני רשות-השידור, ובעיקר בטלוויזיה ובמיפלגת חרות, סייעה רבות ללפיד. היא תחסר לו עד מאוד.

ספק רב אם לפיד יפרסם מיכרו פתוח למישרת דובר רשות-השידור, מאחד שמיכרו יחייב גם את יורשו (במיקרה שלפיד לא ייבחר לקדנציה שניה) בשירותי הדובר שייבחר. יחד עם זאת, איש מאנשי לישיבתה של הדוברת לא היה נכון ליטול על עצמו את התפקיד, גם לא באורח זמני.

מועמד אחר למילוי התפקיד עשוי להיות יועץ המנכ"ל ונציב תלונות-היצבור ברשות השידור, ארי אבנר, ששימש בעבר הרחוק כדובר הרשות. אלא שאבנר יצטרך לצורך זה להשתחרר מתפקידו כנציב תלונות-היצבור, מכיוון שקיים ניגוד-אינטרסים בין שני התפקידים.

תפקיד הדובר תובע לויאליות למנכ"ל. ספק אם בשלב זה של חילופי-מישרמות אפשריים בתפקיד המנכ"ל יאות מישהו מתכתי הרדיו או הטלוויזיה ליטול על עצמו תפקיד זה. כך נותרת האפשרות האחרונה: עד לחודש מרס ישמש לפיד כדובר של עצמו.

פסקול

חידוש אלקטרוני נוסף, שבו הקדימה הטלוויזיה הירדנית את אחותה המפגרת מישראל, הוא חידוש בנושא שבו התמתנה הטלוויזיה הישראלית. מכשיר אלקטרוני משוכלל הופך את שיקופיות-הנושא, במהדרת-החדשות הירדנית, ומעניק להן אפקט של תנועה, כנדרש בטלוויזיה. בטלוויזיה הישראלית, השיקופיות הן סטאטיות ●● שאלה הנשאלת במיסדרונות הטלוויזיה היא: לאילו תפקידים במבט ישונו שני הכתבים, אלי ניסן, ואבי אנג'ל, העומדים לשוב מחופשה-ללא-שלום בחנימוני רחוב ראשי ●● סידרת-טלוויזיה נוספת, בלשון הגרמנית, עומדת להיות משודרת בטלוויזיה בקרוב. אחרי הערכים של הסידרה המצוינת, מישפחת אופרמן, שהתבססה על אחד מהרומנים של ליון פויכטוונגר, תקוץ הסידרה הנני אבי, המבוססת על סיפור של הסופר היהודי-אוסטרי פרידריך טורברג. שושבין הקרנתה של סידרה זו בטלוויזיה הוא יו"ר רשות-השידור, פרופסור ראובן ירון ●● אחרי סגירת פרויקט קסטות-הודיאו של ארנון צוקרמן, דן שילון הד ארצי מערבי, עומד לשוב לעבודתו בטלוויזיה המראיין ירון לונדון. חזרתו רחוקה מלהבטיח שהוא ייראה במסך. על הופעתו במסך קיים וטו.